

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/1271/2015
Identifikačné číslo spisu:	4213226404
Dátum vydania rozhodnutia:	30.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4213226404.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušnir, advokát a konateľ, proti žalovanému T. K. bývajúcemu v U., za účasti intervenienta na strane žalovaného: Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, o zaplatenie 1.721,90 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 12 C 13/2014, o dovolaní intervenienta proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. apríla 2015 sp.zn. 25 Co 821/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno rozsudkom z 29. júla 2014 sp.zn. 12 C 13/2014-76 návrh žalobcu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal zaplatiť intervenientovi náhradu trov konania vo výške 178,74 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Po právnej stránke súd dôvodil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 488, § 489, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a, b, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., platného v čase omeškania. Výkonaným šetrením mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky, na základe ktorej prevzal žalovaný sumu 3.319,39 eura, pre neplnenie zmluvných podmienok dňa 20. augusta 2010 žalobca vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku pôžičky, ktorú výzvu žalovaný prevzal 27. augusta 2010. Intervenient na strane žalovaného a samotný žalovaný vzniesol námietku premĺčania v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť 31. augusta 2010 a uplynula 30. februára 2013, pričom žalobca sa svojho práva domáhal na súde návrhom doručeným súdu 19.

novembra 2013, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

2. Krajský súd uznesením z 24. apríla 2015 sp.zn. 25 Co 821/2014 pripustil späťvzatie návrhu, napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil. Súčasne žalovanému a intervenientovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení po právnej stránke aplikoval § 96 ods. 1, ods. 3, § 142, 146 ods. 1 písm. c), § 146 ods. 2, § 208 O.s.p. Dodal, že intervenient na strane žalovaného zastúpený advokátskou kanceláriou hromadne vstupuje do porovnateľných vecí žalobcu, kde sa obsah jeho podaní mení len o individualizáciu tej ktorej veci. V takomto prípade trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Tento názor akcentoval s odkazom na judikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 MCdo 9/2013.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie intervenient na strane žalovaného (ďalej aj „dovovateľ“ alebo aj „vedľajší účastník“). Žiadal uvedené rozhodnutie zmeniť tak, že žalobca je povinný nahradiť intervenientovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 178,74 eur. Taktiež požadoval žalobcovi uložiť povinnosť nahradiť mu trovy dovolacieho konania vo výške 17,52 eur, prípadne alternatívne žalobcovi trovy dovolacieho konania nepriznať so zreteľom na dôvody osobitného zreteľa. V dovolaní namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V tejto súvislosti tvrdil, že odvolací súd sa nesprávne vypořiadal s otázkou priznania trov právneho zastúpenia intervenienta na strane žalovaného, keď ich označil za neúčelné. Taktiež považoval dané rozhodnutie vzhľadom na absenciu náležitého právneho odôvodnenia za nepreskúmateľné.

4. Žalovaný a žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Dovolanie intervenienta na strane žalovaného došlo súdu prvej inštancie 31. augusta 2015, teda za účinnosti O.s.p. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (intervenient na strane žalovaného), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že uvedené dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože bolo podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti O.s.p., dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle O.s.p. v znení účinnom do 30. júna 2016.

8. Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. (...)

9. Uvedené citované zákonné ustanovenie stanovuje okruh osôb oprávnených podať dovolanie (tzv. subjektívna podmienka prípustnosti dovolania). Dovolanie môže podať pôvodný účastník konania, resp. jeho právny nástupca (univerzálny alebo singulárny). Kto je účastníkom konania vymedzuje zákon v ustanoveniach § 90 a 94 O.s.p. a § 93 O.s.p. upravuje status tzv. vedľajšieho účastníka konania. Vedľajší účastník (podľa CSP „intervenient“) je osoba odlišná od samotného účastníka, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho

činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

10. Podľa § 93 ods. 6 O.s.p. vedľajší účastník môže podať odvolanie alebo dovolanie, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V ostatných prípadoch môže vedľajší účastník podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.

11. Vyššie citované zákonné ustanovenie uvádza možnosti podania odvolania alebo dovolania vedľajším účastníkom, t.j. rozširuje okruh osôb oprávnených podať odvolanie alebo dovolanie za podmienok uvedených v tomto zákonom ustanovení.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené Odvolací súd najskôr posudzoval otázku oprávnenosti podania dovolania vedľajším účastníkom v zmysle zákonných limitov, pričom uzavrel, že v danom prípade nebolo preukázané, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi vedľajším účastníkom a žalovaným, preto v súdnej veci vedľajší účastník nie je oprávnený na samostatné podanie dovolania (nezávisle na vôli a úkonoch hlavného účastníka).

13. Následne sa dovolací súd zaoberal splnením podmienok oprávňujúcich vedľajšieho účastníka podať dovolanie v zmysle § 93 ods. 6 in fine O.s.p., pričom uzavrel, že ani tieto podmienky splnené neboli. Preskúmaním spisu dovolací súd zistil, že žalovaný dovolanie nepodal a ani súdu neoznámil, či súhlasí s úkonom vedľajšieho účastníka, t.j. s dovolaním, ktoré vedľajší účastník podal sám bez súhlasu žalovaného. Na základe uvedeného dovolací súd konštatuje, že dovolateľ nebol osobou legitimovanou na podanie sólo dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

14. Z dôvodov vyššie uvedených Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie intervenienta na strane žalovaného, prípustnosť ktorého nevyplýva z § 447 písm. b/ CSP odmietol ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.